

РЕШЕНИЕ

№ 1813

гр. София, 18.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **12104** по описа за **2021** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], против Решение от №696/14.10.2021 г. на Софийски районен съд, по НАХД № 9011/ 2021 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-439 от 02.06.2021г., издадено от Заместник -председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”. С последното, на основание чл.83, чл.53 и чл.27 от ЗАНН, чл.15, ал.1, т.7 от ЗКФН и чл.222, ал.1, предл.2 и чл.221а, ал.2, т.1 от Закона за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), на касационния жалбоподател е наложена „имуществена санкция” в размер на 5000 (пет хиляди) лева за извършено нарушение на чл.100 о, ал.2, вр. ал.5, вр. ал.4, вр. чл.100 т, ал.1, изр.1, предл.1, вр. ал.4 от ЗППЦК, вр. §45, т.1 от ПЗРЗМДВИП.

Решението се обжалва като незаконосъобразно, постановено при неправилно приложение на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов такъв, с който да отмени издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен , чрез процесуалния си представител поддържа касационната жалба.

Ответникът – Комисия за финансов надзор, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител моли касационната жалба да бъде отхвърлена, а решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира разноси.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена , чрез представителя си, моли решението на СРС да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

В производството пред СРС е установено, че дружеството-жалбоподател е вписано под № РГ-05-32 в Регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа - чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за КФН и като такава е адресат на ЗППЦК.

В изпълнение на заповед на заместник-председателя на КФН, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност“ при КФН, е извършена документна проверка на [фирма]. Проверявайки постъпилите в КФН шестмесечни консолидирани финансови отчети за първите шест месеца на 2020г., е установено, че дружеството не е предоставило в законния срок такъв за посочения по-горе период.

Констатирайки извършеното нарушение, Детелинка А. – старши експерт в КФН, издала Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № Р-06-986 от 14.12.2020г. за нарушение, извършено на 01.10.2020г. в [населено място] с правна квалификация по чл.100 о, ал.2, вр. ал.5, вр. ал.4, вр. чл.100т, ал.1, изр.1, предл.1, вр. ал.4 от ЗППЦК, вр. §45, т. 1 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН е депозирано писмено възражение срещу констатациите по АУАН, което е преценено като неоснователно.

Въз основа на АУАН, е издадено процесното наказателно постановление, с което за посоченото по-горе нарушение на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв., на основание чл. 15, ал. 1, т. 7 от ЗКФН и чл. 222, ал. 1, предл. второ от ЗППЦК.

От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Счел е при преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства, че административнонаказващият орган правилно е приложил закона, поради което е потвърдил обжалваното НП.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

Първоинстанционният съд е потвърдил издаденото наказателно постановление, като е приел, че извършеното не попада в хипотезата на чл. 28 от ЗАНН. Приел е, че издаденото наказателно постановление е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

Настоящата касационна инстанция намира, че решаващият съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. В съдебно заседание е разпитан актосъставителя, чиито показания са разгледани в съвкупност с останалите събрани в хода на делото писмени доказателства.

Направените от съда изводи се споделят изцяло от настоящия касационен състав. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в него, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал други доказателства, които да оборят правните изводи на първоинстанционния съд. В касационната жалба не са въведени оплаквания, които да доведат до промяна в направените изводи.

Съгласно нормата на чл. 100о, ал. 2 от ЗППЦК, емитентът, който следва да изготвя консолидиран финансов отчет за дейността си, е длъжен да разкрие публично уведомление на консолидирана основа за финансовото си състояние за първите шест месеца, като за 2020г. това е следвало да стане в срок до 30.09.2020г. Според чл.100т, ал.1, изр.1, предл.1, вр. ал.4 от ЗППЦК това следва да става пред КФН по електронен път. В чл. 100т, ал. 1, изр. първо от ЗППЦК се въвежда кумулативно задължение за разкриване на публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ както и на комисията/КФН/, така и на обществеността. Изпълнението на това задължение се осъществява чрез различни действия, които следва да се предприемат от задълженото лице – различни действия по предоставяне на информацията на комисията и различни действия по разкриване на информацията на обществеността.

Според предписанието на чл. 100т, ал. 3 от ЗППЦК, регулираната информация се разкрива на обществеността чрез използване на информационна агенция или друга медия, която може да осигури ефективното разпространение на регулираната информация до обществеността във всички държави членки. Регулираната информация се разкрива на комисията по електронен път, съгласно чл. 100т, ал. 4 от ЗППЦК. Следователно, изпълнението на задължението за предоставяне на

информация на Комисията се осъществява по начин, който е различен от изпълнението на задължението за разкриване на информация на обществеността, както правилно е приел и първоинстанционният съд. В този смисъл, настоящият касационен състав, споделя становището, че изпълнението на задължението за представяне на шестмесечен консолидиран финансов отчет на дружеството за първите шест месеца на 2020г. пред Комисията се изпълнява с едно единствено действие, а именно: чрез електронното му публикуване в нейната електронна система. Неподавайки отчета в предвидения за това срок, при съобразяване предписанията на §45, т. 1 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, касаторът е осъществил състава на вмененото му административно нарушение. Касае се за формално нарушение, такова на просто извършване, което е довършено с факта на неподаване на отчета в предвидения за това срок /до 30.09.2020г./, без да се изисква настъпването на допълнителни съставомерни последици.

Изводът на първоинстанционния съд, че не са налице предпоставките на закона за приложение на чл. 28 от ЗАНН е правилен. В хода на съдебното производство не са установени смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосновават по-ниска степен на обществена опасност на процесното деяние, в сравнение с други такива от този вид.

Всичко това, както и особената важност на засегнатите обществени отношения, мотивират съдебния състав да сподели становището, че случаят не следва да бъде квалифициран като маловажен, по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

В разпоредбата на чл. 221а, ал. 2, т. 1, предл. 1-во, във вр. с ал. 1 от ЗППЦК за юридическо лице е предвидено административно наказание имуществена санкция в размер от 5000 до 50 000 лв. На касатора е наложено наказание в размер на минимума, предвиден в закона, поради което същото не може да бъде коригирано.

При този изход на спора, съдът намира за основателно направеното искане на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019 г. и в сила към приключване на устните състезания), в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ/ изм. ДВ бр. 74 от 2021 г., в сила от 01.10.2021 г.),възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв.

Ето защо, съдът намира, че следва да присъди в полза на ответника в настоящото производство юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х. касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №696/14.10.2021 г. по НАХД № 9011/ 2021г. на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], представлявано от В. Р. Я., изпълнителен директор, ДА ЗАПЛАТИ на Комисия за финансов надзор сторените по делото пред АССГ разноски - юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.